```
#include <stdio.h>
void fun(void) {
   int x = 5, y = 15;
   {
      int x = 20;
      y = 25;
      printf("x = %d, y = %d\n", x, y);
   printf("x = %d, y = %d\n", x, y);
                                                          X= 100
int main(void) {
                                        100
                                                          4=20 y=25
 \frac{1}{2} int x = 100;
 printf("x = %d\n", x);
                                                          x=5
                                                                  4-28
                                            ર્રડ
                                        20
   fun();
                                                 Χſ
                                             25
                                         5
 . fun();
                                                          X=2
                                                                 4=25
 f printf("x = %d\n", x);
                                         100
                                                          x=5
                                                                 4 =25
   return 0;
                                                          X=100
```

```
#include <stdio.h>
static int x = 10;

void fun(void) {
    static int x = 5;
    printf("x = %d\n", x);
    x += 3;    x = 8
}

int main(void) {
    fun();
    printf("x = %d\n", ++x);
    printf("x = %d\n", ++x);
    return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
  static int i = 5;
  int prviPut = 1;
  labela:
  {
    static int i = 10;
    int j = 15;
    printf("%d %d\n", i, j); (O 15
    i++; !
    j++; (5
  }
  i++;
  printf("%d\n", i); \dot{U} = C
  }
            クリョナ
  return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
static int x = 25;
void fun1(void) {
   static int x = 5;
  printf("%d\n", ++x); \varphi
void fun2(void) {
   int x = 10;
   printf("%d\n", ++x); //
}
void fun3(void) {
  int main(void) {
  x++;
           24
      static int x = 15;
         int x = 20;
        printf("%d\n", x++); \lambda^o
      printf("%d\n", x++);
  printf("%d\n", x++); 26
   fun1(); 6
   fun2(); (/11
                           borish main static int
   fun3(); >
   fun1();
   fun3(); /
   return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
#define MAXNIZ 10
#define MAXTOC 5
typedef struct {double x; double y;} tocka_t;
static tocka_t tocke[MAXTOC] = {{1., 1.}, {2., 2.}};
static tocka_t *pTocka = &tocke[0];
static char niz[10 + 1];
void f1(void) {
                          0123
   char niz[MAXNIZ + 1] = "Ivan";
   printf("%s!\n", niz);
                           Ivan
   niz[2] = 'e'; ] whe
   niz[3] = 'k';
}
void f2(void) {
                  Qda
  niz[0] = 'Q';
   static char niz MAXNIZ
   printf("%s!\n", niz);
  niz[0] = 'I'; { & &
}
void f3(void) {
  printf("%lf %lf\n", pTocka->x, pTocka->y);
   (++pTocka)->x++;
                       4.00
       200
               300
int main(void) {
                                           Ovaj ne kužun
  f1(); \\van
   printf("%s!\n", niz);
   f1(); \va-
   f2(); | da
  printf("%s!\n", niz);\

           Qda
   f2();
           1.00 1.00
                                 200
                          2.00
   f3();
                          2.00
                   3.00
                                  2.00
            3.00
   f3();
   f3();
   return 0;
}
```

7. Načiniti "generator" Fibonaccijevih brojeva (članova Fibonaccijevog niza). U datoteci fibonacci.c napisati definicije funkcija čiji su prototipovi prikazani u nastavku:

```
void resetFibonacci(void);
int getNextFibonacci(void);
```

Funkcija getNextFibonacci kod svakog poziva treba vratiti sljedeći član niza Fibonaccijevih brojeva:

```
    poziv getNextFibonacci() → 1
    poziv getNextFibonacci() → 1
    poziv getNextFibonacci() → 2
    poziv getNextFibonacci() → 3
    poziv getNextFibonacci() → 5
    itd.
```

Funkcija resetFibonacci vraća (*resetira*) "generator" Fibonaccijevih brojeva u početno stanje. Nakon poziva funkcije resetFibonacci, uzastopnim pozivima funkcije getNextFibonacci ponovo će se početi dobivati članovi niza od početka, 1, 1, 2, 3, 5, ...

U datoteci fibonacciMain.c napisati glavni program koji će s tipkovnice učitati cijeli broj n. Ako je učitani broj veći od nule, pozivom funkcije resetFibonacci postaviti generator Fibonaccijevih brojeva u početno stanje te pomoću n uzastopnih poziva funkcije getNextFibonacci generirati i ispisati n prvih članova Fibonaccijevog niza. Ponavljati postupak (s tipkovnice učitati n, resetirati generator i ispisati n članova Fibonaccijevog niza) dok god se za n ne upiše broj manji ili jednak nuli.

Primjer izvršavanja programa.

```
Upisite broj Fibonaccijevih brojeva > 6↓
                                                      resetFibonacci
                                                      getNextFibonacci → 1
1. □
1.∟
                                                      getNextFibonacci → 1
2. □
                                                      getNextFibonacci → 2
3₊
                                                      getNextFibonacci → 3
5₊
                                                      getNextFibonacci → 5
₽8
                                                      getNextFibonacci → 8
Upisite broj Fibonaccijevih brojeva > 3↓
                                                      resetFibonacci
1. □
                                                      getNextFibonacci → 1
1.∟
                                                      getNextFibonacci → 1
                                                      getNextFibonacci → 2
2.
Upisite broj Fibonaccijevih brojeva > 0↓
                                                      prekini daljnje učitavanje n
```

```
void fun1(void);
void fun2(void);
void fun3(void);
void fun4(void);
```

```
glavni.c
#include <stdio.h>
#include "proto.h"
extern int x;
int main(void) {
   int x = 30;
   x += 2;
   printf("%d\n", x);
   fun1();
   fun2();
   fun3();
   fun4();
   fun3();
   return 0;
}
void fun1(void) {
   x += 3;
   printf("%d\n", x);
}
```

```
#include <stdio.h>
#include "proto.h"
int x = 20;

void fun2(void) {
    x += 4;
    printf("%d\n", x);
}
```

```
#include <stdio.h>
#include "proto.h"

void fun3(void) {
    static int x = 5;
    x += 5;
    printf("%d\n", x);
}

void fun4(void) {
    extern int x;
    x += 6;
    printf("%d\n", x);
}
```

Prevođenje programa testirati na dva načina:

- a) jednim pozivom prevodioca prevesti i povezati sva tri modula
- b) svaki od modula prevesti zasebno po jednim pozivom prevodioca, a zatim povezati dobiveni objektni kod

Rješenja:

1. -2. -3. -4. -5. -6. -7. Datoteka fibonacci.h void resetFibonacci(void); int getNextFibonacci(void); Datoteka fibonacci.c #include "fibonacci.h" static int f_minus_1 = 1, f_minus_2 = 1, rbr = 0; void resetFibonacci(void) { $f_{minus_1} = 1;$ $f_{minus_2} = 1;$ rbr = 0;return; } int getNextFibonacci(void) { int nextFib; ++rbr; if (rbr <= 2) { nextFib = 1; } else { nextFib = f_minus_1 + f_minus_2; f_minus_2 = f_minus_1; f_minus_1 = nextFib; }

return nextFib;

}

Datoteka fibonacciMain.c

```
#include <stdio.h>
#include "fibonacci.h"
int main(void) {
    int n;
    do {
        printf("Upisite broj Fibonaccijevih brojeva > ");
        scanf("%d", &n);
        if (n > 0) {
            resetFibonacci();
            for (int i = 0; i < n; ++i) {
                 printf("%d\n", getNextFibonacci());
            }
        }
     } while (n > 0);
    return 0;
}
```

8. -